Pregaria.cat

Entrada

Quelcom nou

Per LauraR el dj., 09/07/2026 - 08:00

La distància cultural entre la societat camperola de Palestina en temps de Jesús i la nostra societat europea del segle XXI és immensa. Tot i així, les diferències lluny de conduir cap a un relativisme descoratjador, motiva a buscar allò que, inherent a tot temps, ens fa genuïnament humans i que es mostrà en Jesús de manera fefaent.

Aquesta distància s'entreveu en les vacances, aquest característic període estiuenc sorgit en el segle XIX arran de la industrialització i que, precisament per això, Jesús no el va gaudir.

En plantejar-nos com viure-les cristianament ens brollaran actituds com fruir de la família, la natura, els amics, la lectura, la solitud, l'esport, etc. Imaginar com Jesús viuria el nostre estiueig l'humanitzarà i insuflarà l'esperit de les benaurances en el nostre dia a dia, però amb el risc de reduir Jesús als propis hàbits personals.

Per evitar-ho podem fer a la inversa, mirar Jesús en les escenes on els evangelis ens diuen que descansava i així obrir-nos al seu món. Contemplar-lo i deixar que, en veure'l a Ell en el seu entorn, se'ns revelin els seus sentiments. Fet del qual és incapaç el sol enginy humà, per això el que emergeixi en nosaltres és quelcom nou.

Marc 6,30 ens diu que en tornar els deixebles de la seva predicació Jesús els convida a descansar: "Veniu ara vosaltres sols en un lloc despoblat i reposeu una mica". De nou Marc 11, 11 mentre descriu els fets i la tensió dels últims dies de Jesús a Jerusalem, específica que Jesús anava a Betània a passar la nit. Era la casa dels germans, als qui Joan en l'episodi de la resurrecció de Llàtzer afirma que "Jesús estimava" Jn 11,5. Jesús vivia el repòs físic, emocional i afectiu.

Però hi ha més. En els tres llocs, el descans no constitueix el centre de l'escena, sinó que Jesús el viu en el marc d'una realitat més ampla. En un cas és la multitud que el busca i que Ell percep desorientada; en el segon és la proclamació del Regne a Jerusalem afrontant el conflicte amb les autoritats religioses i, en el tercer, Jesús espera dos dies a anar a sanar l'amic justificant la demora en la "glòria de Déu". Sembla doncs que en el món de Jesús el descans 'guarda relació amb'.

Per què no posar les nostres vacances en relació amb un marc més ample? Pot ser incloent persones, acudint a alguna necessitat, reservant dies per uns exercicis, etc.; o senzillament fent-nos càrrec de la realitat, preguntant-nos quines seran les vacances de la família que s'ha de privar del necessari per evitar ser desnonada; de qui pedaleja tot el dia en bicicleta distribuint menjar o de les persones a Gaza, Ucraïna, Veneçuela, Cuba, Congo, o el Sudan.

No es tracta de culpabilitzar-se, ni de deixar de gaudir en les vacances del necessari descans i joia de viure, sinó del fet que en el contacte amb la realitat fora del propi jo, sigui possible quelcom nou. Mirant solament la pròpia vida veurem sempre el mateix, no tindrà lloc cap novetat. L'acte de contemplar qui és la verdadera vida, d'obrir-se al seu món, fa emergir quelcom nou.

(Imatge: de Pixabay)